

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 238. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353475696.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Om disse try ting efter huer andre ville wi tale/ met Guds Naadis hielp.

DEn Første røst Denne er min elskelige Søn/ er icke den en stor/ merckelige oc ærefuld Røst/ i huilcken den høyste Guddommelige Maiestat bekender oc siger/ denne er min elskelige || Søn. Huo er da denne? Det er Iesus Maria søn/en Timmermands søn/ foractit oc forsmaat aff alle/ Denne kalder den høye Guddommelig Maiestat sin Søn.

* Huad er Guds Søn? det er den som er født aff Gud Fader i euighed/ lige met hannem i mact oc almectighed/ i euighed i visdom oc retferdighed/ Thi det er io vist/ at der kand inted fødis aff Gud/ som ey er ligt hans værelse vdi alle ting.

* Der som du vilt nu holde vor Herre Christum som hand er født it menniske aff lomfru Maria/ imod de Presthøffdinge i Ierusalem/ end sige imod Patriarcher oc Propheter/ som imod Ioseph/ Daudid/ Daniel etc. da ere de alle drabelige mend/ men Christus er imod dem en arm stakarl/ som || haffuer ingen anseelse/ som hand ligner sig selff imod dem i sin 239 pine Psalme/ der hand kalder sig en Orm/ oc icke it Menniske/ menniskens spaat oc folckens foractelse.

* Men hør mig her vor Himmelske Fader/ den høye Maiestat/ oc tenck huorlunde hand fører denne foractede Persone frem icke aleniste offuer Patriarcker/ Konger/ Propheter oc alle andre ypperlige oc drabelige Mend/ men ocsaa offuer alle Engle/ som den Epistel til de Hebreer bær vidne om oc siger/ Til huem iblant Englene sagde Gud/ Denne er min elskelige Søn? Ia offuer alle Creatur/ i det hand siger/ Denne er min Søn/ Thi huad der er vden ved Gud/ det er Creatur/ skabt oc gjort aff Gud/ Men denne er/ som hand kaldis Guds Søn/ født aff Gud/ icke skabt/ icke gjort/ men afflet || oc født aff Gud/ oc der faar Gud liig i alle maade. Thi/ som det er sagt til forne/ Gud kand inted føde aff sig/ som icke er euigt/ oc hannem lige mechtig/ som S: Pouil siger. Der hand vaar lige formet met Gud/ det er/ lige mechtig/ lige viss/ lige hellig etc.

* Lader oss der faar lære dette vindskebelige/ at wi kunde rettelige kende vor Herre Iesum Christum/ oc vide til visse/ huo denne foractede Timmermands Søn er/ der Verden saa forsmaar/ oc hans eget folck sloe hannem saa ynckelige oc forsmædelige ihiel. Hand kand det ingelunde lide/ at wi skulde lige saa foracte hannem/ effterdi at oss bør at ere/ elske oc tilbede hannem. Ia vdi al vor nød paakalde hannem/ oc aff gandske hierte/ sette vort haab oc lid til hannem aleniste. ||

Dette lærer oss denne første Røst.

* Den anden Røst/ som er/ i huilcken ieg haffuer min behagelighed/ giffuer til kende at den første Røst Denne er min elskelige Søn/ er skeet for vor skyld/ som hand vilde saa sige/ Denne Søn er mit hierte/ huor aff ieg haffuer glede oc fryd/ saa at huo der vil haffue glede oc fryd met mig/ hand skal holde sig til denne min Søn.

* See mig her til/ de hellige Engle staa faar Gudz Ansigt som Schrifftten bær vidne om dem/ Himmel/ Iord/ Soel Maane/ och huad for ypperlige Creatur der kand neffnis staa faar Guds Ansigt/ oc gaa frem vdi lyelse effter Guds vilie/ men den høye Maiestat tier her om dem alle sammen/ || lige 240 som de vaare inted/ lige som hand saae dem icke/ oc lige som hand viste inted aff dem at sige/ oc taler ekon om dette ene Menniske/ oc siger/ I hannem haffuer ieg behagelighed.

* Huor faar gør Gud det? huor faare øser hand saa sit gantske hiette vd/ oc det offuer dette Menniske? paa det at wi skulle vide huor elskelig hand er hannem/ oc ihuem hand haffuer sin behagelighed. Det skeer for vor skyld/ wi ere icke saa fødte aff Gud/ som denne Søn er født aff Gud/ men wi ere skabte aff Gud/ oc for vore forælders brøst skyld/ er Gud/ som ellers haffde bleffuit oss en naadig Fader oc Herre til euig tid/ bleffuen vor fiende/ som Paulus siger/ wi fødis Verdens børn. Hid hører nu denne salige Gud Faders Røst. Denne er min elskelige Søn/ i huilcken ieg haffuer min behagelighed/ || som hand vilde saa sige/ Alle i Menniske haffue forskyldet met eders wlydelse oc synd/ at ieg skulde vere eders fiende/ Der som i ville nu komme til naade/ oc befriis aff saadan vrede/ da henger hart ved denne min Søn/ huilcken ieg kand icke vere findsk/ oc da skulle i nyde hannem gaat at/ at min vrede kand forsuinde/ oc ieg kand bliffue eder en naadig Fader.

* Ah Fader/ huo seer det vdi saa foractet oc forsmeligt it Menniske/ at Menniskens salighed skal henge paa hannem alene? Det sige først alle Phariseerne i Hierusalem hart ney til/ oc tillegge Templet oc deris offer/ salighed/ der nest alle Papister/ som kalde denne Gud Faders røst ketteri oc legge deris Messe salighed til.

* Men du/ min fromme Christne lad fare Phariseer met deris offer/ oc || Papister met deris Messer/ oc heng hart ved denne Gud Faders elskelige Søn/ vor Herre Iesum/ saa est ocsaa du Gud behagelig/ vdi

hannem.